

XLI.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Hjelpekasser.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 9. Marts 1907.)

Det har fra alle Sider været erkendt, at de i Lov af 8. Marts 1856 om „De fattiges Kasser“ indeholdte Bestemmelser efterhaanden have vist sig mangelfulde og ufyldstgørende.

Det maa i saa Henseende erindres, at de Virkemidler, som den paagældende Lov tildelte disse Kasser, for den overvejende Del bestod i Menighedens frivillige Ydelser i Kirkens Tavler, Bøsser og Blok. Disse Midler ere imidlertid ved Lov om Menighedsraad af 15. Maj 1903 § 20 blevne henlagte under Menighedsraadets Forvaltning. Som Følge heraf bestaa derfor nu Kassernes væsentligste Virkemidler af dels kommunale og dels private Tilskud, hvortil hist og her kommer Legatrenter samt Bøder og andre tilfældige lidet betydende Indtægter.

Efterhaanden som de kommunale Tilskud ere komne til at udgøre det egentlige Grundlag for Kassernes Virksomhed, har der imidlertid vist sig Trang til mere fyldestgørende Lovbestemmelser, navnlig i Henseende til fastere Regler for Administrationen af de Midler, der stilles til Kassernes Raadighed, samt til fornøden Kontrol med Midlernes Anvendelse.

Erkendelsen heraf kom til Orde under Udvalgenes Betænkninger m. m.

der Landstingets Behandling af den nu gældende Lov af 29. Marts 1904 om Tilskud til „De fattiges Kasser“, og fra flere Sider af det om nævnte Lov nedsatte Landstingsudvalg stilledes der som Følge heraf Ændringsforslag, gaaende ud paa at tilvejebringe gennemgribende Ændringer i Bestemmelserne i Lov af 8. Marts 1856. Disse Ændringsforslag frafaldtes imidlertid, efter at Udvalget havde modtaget Oplysning om, at der i Indenrigsministeriet forberedtes et Forslag til Lov om Hjelpekasser, der tilsigtede at afløse „De fattiges Kasser“. Varigheden af den sidstnævnte Lov blev derfor begrænset til en 3-aarig Tidsfrist, som udløber 1. April 1907.

Det her foreliggende Lovforslag har altsaa til Hensigt at træde i Stedet for saavel Lov af 8. Marts 1856 om „De fattiges Kasser“ som Lov af 29. Marts 1904 om Tilskud til „De fattiges Kasser“.

Af den ved Lovforslagets 1ste Behandling i Landstinget førte Forhandling syntes at fremgaa, at man fra alle Sider erkendte, at Lovforslaget i den forelagte Skikkelse maatte siges i det store hele paa hensigtsmæssig Maade at trække Ho-